

TATAI –

TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XIV. évfolyam 3. sz. – 2018. Karácsony

Mit kerestek?

Textus: Jn 1,35-39:

„Másnap ismét ott állt Keresztelő János két tanítványával együtt, és amikor megpillantotta Jézust, aki arra járt, így szólt: Íme, az Isten Báránya! Meghallotta a két tanítvány, hogy ő ezt mondta, és követték Jézust.

Jézus megfordult, és amikor látta, hogy követik őt, megszólította őket: Mit kerestek?

Ők pedig ezt válaszolták: Rabbi – ami azt jelenti: Mester –, hol laksz?

Ő így szólt: Jöjjetek, és meglátjátok.”

János evangéliuma különleges. Ő nem ír Jézusról, a világ Megváltójáról híradásában arról, hogy miként és hogyan született meg. Tudta, akik olvasni fogják a bizonyágtételét, pontosan ismerik Krisztus Urunk életét, cselekedeteit, így a születésének csodálatos eseményeit is. Ezért nála nincs jászol, nincs csillag, angyalok kara, napkeletről érkező bölcsek. Nála „csupán” erről a titok dadogásáról olvashatunk: „Az Ige testté lett...” János evangéliuma különleges. János közel van Jézushoz, ő a szeretett tanítvány. Ebből a kiváltságos helyzetből fogalmazza meg a mondandóját, rendkívüli pontossággal és aprólékossággal megszerkesztve. Ezért is olyan fontos foglalkoznunk Karácsony ünnepén Jézus első megszólalásával, mintegy bevezető gondolataival, amelyeket János leír számunkra is örök kérdésként és válaszként.

Mit kerestek? Bárki, aki Jézus irányába indul el, fel kell tennie ezt a kérdést. Heródes egy gyermeket keresett, aki veszélyt és fenyegetést jelentett a hatalmára. A bölcsek egy csillag megjelenése miatt egy királyt mentek keresni. Később is keresték Őt. A betegek a gyógyulás miatt. Az elveszettek, hogy megtalálja őket. A farizeusok, hogy bebizonyíthassák: nem Ő a Krisztus, csak egy csaló...

Mi mit keresünk? Ebben az ünnepben? Ha jobban utána járunk a keresz szó eredeti jelentéstartalmának, akkor kaphatunk mélyebb értelmet. Keresés, vágyakozás, törekvés, valami olyan után, ami megvolt az életemben, amit ismerek, de most nincs meg, hiányzik és vissza akarom kapni. Ha pedig így gondolkodva nézünk végig életünkön, világunkon, akkor láthatjuk, hogy ez az állandó keresés a mindennapjaink motorja. Egy kielégíthetetlen, mohó vágy, arra, hogy egy űrt az életünkben betöltsünk. Egy űrt, ami bennünk van, és nem tudjuk a világ összes értékével és gazdagságával sem csillapítani vagy betölteni. Pedig minden adott hozzá. A tökéletes ünnepi fények és ételek. A gondosan kiválasztott ajándékok és meglepetések. A karácsonyi „érzés” kialakítása már jóval az ünnepet megelőző hetekben. Csak épp az űr nem töltődik meg... Valaki azonban eljött, hogy betöltsen azt az űrt, amit az ember a bűnei miatt okozott magának. Eljött, hogy a jogos helyét elfoglalja és visszaállítsa mindannyiunk életében. Karácsony hangulata és varázsa, a dalok és illatok

áramlása tud gyógyítóan hatni az életünkre, kapcsolatainkra, de először Jézust kell keresni ebben az ünnepben (is).

Tudjuk-e azt, hogy ki Ő valójában? Azért követjük, amiért nekünk szimpatikus és kedves vagy azért, aki Ő maga? A saját életünk megkönnyítőjét és megszépítőjét látjuk Benne, akihez csak akkor kell fordulni, ha valami baj éri az életünket? Esetleg látjuk benne „Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit”? Aki az én bűneimet is elvette, és engem biztosít az örök üdvösségem felől? Szól a kérdés újra: „Mit kerestek?”

„Jöjjetek és meglátjátok...” Mi tehát az életünk nagy kereséseire és vágyaink halmozására a válasz? Ki vagy mi az, ami után rohanunk, és amire feltesszük az egész életünket? Ki adja meg a választ így karácsony ünnepében? Jézus azt mondja: „Jöjjetek és meglátjátok!” Nem fog erre a felismerésre, ráeszmélésre senki és semmi megtanítani. Ezt nem lehet semmit tévőn, passzívan megtapasztalni.

Jézus azt mondja az Őt követőknek: Induljatok el felém. Jöjjetek hozzám! Ne akarjátok mástól megkapni olcsón, egyszerűen, részlegesen a megismerést. Isten karácsonykor testet öltött, hogy megismerhessd. Ne akarj ezen a karácsonyon gyorsan túljutni. Hanem menj Jézushoz. Menj, ahogy a bölcsek és a pásztrok mentek Betlehembe. Menj el és lásd meg az életedben, hogy az Isten csodákat akar veled is tenni. Menj, és akkor látni fogsz. Akarj vele elindulni most, ezen a karácsonyon.

Ha pedig így teszünk, ha így tesz, akkor hasonló dolgokat tudsz majd mondani, mint az első követők: „A pásztrok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan Ő megüzente nekik”. Ha elindulunk az Ő útján, akkor a kérdések és a kétségek elmúlnak, akkor a folyamatos haladásban megismerjük a követettet és megismerjük magunkat, a követőket is.

Legyen ez így velünk most karácsonykor is, akarjunk elmenni a kérdéseinkkel és gondjainkkal a Betlehemben megszületthez és csodálkozunk rá Isten szeretetére és csodájára, és dicsőítsük a Szentháromság Istent tetteiért az angyali karhoz hasonlóan: „Dicsőség a magasságban Istennek!”. Amen.

Farkas Balázs beosztott lelkész

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Imaház (Somogyi B. u. 5.)

December 24. szenteste:	16.00
December 25.:	09.00 (úrvacsora) 18.00
December 26.:	09.00 18.00
December 31.:	16.00
Január 1.:	09.00 16.00

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

December 24. szenteste:	16.00
December 25.:	10.00 (úrvacsora) 15.00 (Gyülekezeti terem)
December 26.:	10.00 (úrvacsora) 15.00 (Gyülekezeti terem)
December 31.:	16.00 (Gyülekezeti terem)
Január 1.:	10.00

December 31-én a hagyományos tókerülésre kerül sor, indulás 17 óra körül a templom előtt.

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákramentumában részesült:

2018. október 14. Griff Gergő Róbert
2018. október 14. Griff Márton Márk
2018. október 14. Süveg Nóra
2018. október 21. Kámán Kende
2018. november 18. Cseh Laura
2018. november 18. Cseh László

Házasságukra Isten áldását kérték:

2018. október 13. Boros János és Várfi Ágnes
2018. október 18. Fodor Attila és Sommerby Rikke
2018. október 19. Schuck Tibor és Varga Zsuzsanna

Akikért a harang szólt...

2018. okt. 13. Szabó Ferencné Balogh Zsuzsanna (82 éves)
2018. okt. 29. Kiss Józsefné Tóth Margit (80 éves)
2018. okt. 30. Vajda Margit (81 éves)
2018. nov. 2. Árva Istvánné Vig Anna Gizella (84 éves)
2018. nov. 17. Borsó György (86 éves)
2018. nov. 23. Pintér Lajos (87 éves)
2018. nov. 23. Szedlák Sándorné Hegyi Mária (79 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

Egyházmegyei hittan versenyen jártunk

2018. november 17-én 4 csapattal, összesen 15 kisgyerekekkel indultunk útnak Kocsra a Tatai Egyházmegye hittanosainak versenyére. Ez nem csupán egy tesztíró verseny volt, amit megírnak a gyerekek, azután hazamennek és valamikor eredményhirdetés van, hanem egy egész napos program.

A tatai gyülekezet négy csapata: Kőkúti angyalai, Jázminosok gyöngyszemei, Tatai-Vaszarys bibliatudósok és a Református „ökumené”, harmadik és negyedik osztályos tanulókból álló csapata vett részt ezen a megmérettetésen.

Reggel a templomban közös énekléssel és egy rövid áhítattal vette kezdetét a nap. Az alsósok délelőtt, a felsősök délután írták a csapatverseny írásbeli feladatát. Csapatunkra játékos vetélkedő várt a tesztírást követően, amelyre részben otthon kellett készülni. Volt benne zsoltáreneklés, élőképek bemutatása, gyors kérdésekre adott gyors válaszok után kapura rúgás, valamint képfelismerés a tanult történetekből. Ezután a gyerekek által kedvelt pizza volt az ebéd, amit a tornateremben felállított mobil sátorban planetáriummal kísélt előadás követett. A világűr nagyságáról és csodáiról hallgathattunk és nézhettünk kisfilmet, majd szédítő és villámgyors hullámvadászat következett, persze az is a kivetítő segítségével. Volt idő a hatalmas iskolaudvaron való focizásra és a játszótéren való hintázásra is. Finom gyümölcslével és sok-sok süteménnyel kínáltak bennünket egész nap. A legjobb helyezést a Tatai-Vaszarys bibliatudósok csapata érte el, ők 2. helyen végeztek a saját korosztályukban. Senki nem maradt azonban ajándék nélkül, mindenkire gondoltak a szervezők.

Itt is szeretném megköszönni a gyerekek felkészítésében nyújtott otthoni segítséget a szülőknek, külön köszönet illeti azokat, akik a versenyre is elkísérték minket, szállították a gyermekeket és segítségemre voltak egész nap a gyerekekre való figyelésben. A „szabad időben” pedig jó volt beszélgetni és kapcsolatot építeni.

Hála legyen Istennek, hogy részt vehettünk ezen a napon, és a bibliai történetek ismeretén bőven túlmutató élményben és programokban volt részünk.

Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a Dicsőség!

Nagy Krisztina beosztott lelkész

„...amelyért elment Isten, és kiváltotta...” (2 Sámuel 7,23)

A vallások szinte kivétel nélkül arról szólnak, hogy az embernek hiányzik valami: keres, kutat, törekszik, áldozatot végez, kételkedik és hisz, bíz és csalódik. Aztán – újra kezdi.

A cím Dávid király imádságából egy fél mondat.

A bővebb összefüggés:

„Nagy vagy, Uram, ó Uram! Senki sincs hozzád fogható, sőt nincs is rajtad kívül Isten. Van-e még egy olyan nemzet a földön, amelyért elment Isten, és kiváltotta, hogy az ő népe legyen...”

Ezsaiás próféta majd bővebben kifejti ezt a gondolatot:

„Ezért szabadította ki őket minden nyomorúságukból. Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket” (Ézs 63,8).

Ez történt meg, ez vált valóra az első karácsonykor. Az ember keres, és nem talál. Kutat, és nincs megoldás. Törekszik, és nincsen eredménye. Még áldozatot is hozunk, ha kell, - de hiába. Felemelkednénk, de beleragadtunk a sárba. Nem sikerült – és századszor, ezredszer sem sikerült!

Gyermekkorunkban gyakran előfordult, hogy kerestünk valamit, - és nem találtuk. Ma is halljuk édesanyánk vagy

édesapánk szelíd szavát: lányom, fiam, ne ott keress, ahol nincs, hanem ott keress, ahol van! Nézd csak: itt van, melletted! És meglelt, amit kerestünk.

Szinte minden karácsonykor énekeljük:

„Nyílj meg, szívem, lásd meg jobban:

Ki fekszik itt e jászolban?

(316. dicséret, 7. versszak).

Eljött. Megérkezett. Itt van. Megjelent a mindennek fölött való szeretet. A könyörtelen világban megjelent a könyörület. Más gondolkodás. Más hang. Más szemlélet. Más élet.

* * *

Lelkem mélyén megszólal a hitem: hozzám jött. Átjárta egész valómat. Hatalmába és oltalmába fogadta a szívemet a szeretet. Mássá lett a gondolkozásom. Új szemléletet ébresztett bennem – könyörtelenség helyett könyörületet. Szabaddá lettem és boldog vagyok: újra tudok szeretni, és engem is szeretnek!

Ettől lesz boldoggá – a „boldog karácsony”. Eljött értem Isten. Ő maga jött el: Jézus Krisztus személyesen.

dr. Márkus Mihály

Könyvajánló

Egyházközségünk kiadásában két kiadvány is megjelenik 2018 decemberében.

Az egyik az idén 70 esztendeje Egyházközségünk tulajdonában lévő Tóvárosi Imaház történetével foglalkozik, amelyet Bokodi Blanka gyülekezeti tagunk írt meg.

A másik pedig a 110 éve elhunyt református rektorunk Flóris Benő életét mutatja be, Dr. Márkus Mihály nyugalmazott püspök munkájaként.

A kiadványok megvásárolhatók a Lelkészi Hivatalban, illetve az Imaházban.

Imaéjjel

Egy csapat fiatal (több mint 30 fő) arra vállalkozott, hogy október 26. éjjeléről 27. virradóra nem alszik, hanem együtt lesz és imádkozik, beszélget és játszik a gyülekezeti teremben. Többen már rutinosan érkeztek az elmúlt évek tapasztalataival a hátuk mögött, de volt, akinek ez volt az első imaéjjele. Jó volt látni, ahogyan a közös éneklések, imafeladatok, úrvacsora és játékok egységessé kovácsolták a sok helyről érkező fiatalokat Isten jelenlétében.

A következőkben Horváth Norbert, ifjúsági csoportunk lelkes tagjának gondolatait olvashatjuk: „Az ez évi imaéjjel nekem különösképpen tetszett. Amikor beléptem a terembe egy nagyobb csoportot láttam, valahol számítottam rá, hogy sokan leszünk, de nagyon jó volt látni, hogy ez meg is valósul. Nagyon tetszett a közös dicsőítés, éneklés, amit a hangszeres kíséret dobott fel. Nekem a programok közül a nem feltétlenül ilyen hosszán a napirendbe helyezett bizonyágtétel fogott meg a legjobban. Jó volt látni a velem egykorúakat, hogy ők, hogyan élik meg Istennel a kapcsolatot, a megtérést és milyen történeteik, tapasztalataik vannak ezzel kapcsolatosan. Ezen az éjjelen több emberrel is beszélgettem, jó volt látni, hogy nagyon sokat adott nekik ez a közösség. Nekem is nagyon sok épülést és fejlődést adott. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy eljuthattam és megismerhettem ezeket az embereket, együtt feltöltődhattunk ezen az imaéjjelen!”

Azzal búcsúztunk, hogy jövőre ismét együtt éjszakázunk. Egymással. Istennel. S.D.G. (Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a Dicsőség!)

Farkas Balázs beosztott lelkes

TATAI REFORMÁTUS EGYHÁZTÖRTÉNETI
FÜZETEK

FLÓRIS BENŐ

1826(?)–1908

TATA 2018.

TATAI MOZAIKOK

TÓVÁROSI IMAHÁZ
(1948-2018)

Visszaemlékezés a Tatai Nőszövetség 25 évére

Volt, igen volt korábban is Nőszövetség Tatán. A 40-es évek közepétől egészen 1952-ig, - amikor minden egyesületet, szervezetet a politika megszüntetett.

Az 1990-es változások után a hamu alatt szunnyadó parázs izzani kezdett, s megszületett a gondolat a Nőszövetség felélesztésére. Megalakult az Országos szervezet, Zsindelyné Tüdös Klára nyomdokait követve, majd sorra alakultak a gyülekezeti csoportok.

Tatán is felvetődött, hogy jó lenne szervezeten folytatni az asszonyok munkáját a gyülekezetben. Így alakult meg a Tatai Református Nőszövetség 1993. február 21-én, 21 rendes, és 7 pártoló taggal.

Az alakulást az országos szervezetből érkezett vendégek, Dizseri Eszter, és Dr. Mézes Zsigmondné segítették. Dizseri Eszter nagyszerű előadást tartott Zsindelyné Tüdös Kláráról. Lelkipásztorunk dr. Márkus Mihály pedig Ézsaiás 6.8. versét idézve köszöntötte az alakuló gyűlést. „És hallám az Úrnak szavát, aki azt mondja vala: kit küldjek el, ki megyen el nekünk! Én pedig mondom: imhol vagyok, küldj el engemet.” (Károlyi fordítás szerint.) És ez a Nőszövetség meghallotta, és megértette a felszólítást, és vállalta a feladatokat.

Elnöknek választottuk dr. Márkus Mihályt, két elnökhelyettesnek: Szelőczei Ferencné a tatai, Györke Sándorné a tóvárosi részre, titkárunk dr. Pethő Emilné lett. Pénztárosnak Nagy Mártonné, számvizsgálóknak pedig Illés Lászlóné, és Nagy Gézné kértük fel.

Az országos tagdíj akkor évi 100 Ft volt, a helyi hozzájárulás önkéntes, de legalább havi 20 forint. (Ma az országos tagdíj 1000 Ft). A helyi adománnyal ki-kik lehetősége szerint támogatja a Nőszövetséget. Bevételeinket részben jótékony célokra fordítjuk, pl. támogatjuk a Nyilas Misi ösztöndíj programot, vagy legutóbb a „keresztanya” programra küldtünk el 35.000 Ft-ot.

Milyen tennivalókat vállalt föl a Nőszövetség? Sok szép tervünk volt, amit részben sikerült megvalósítani. Az idős beteg gyülekezeti tagjaink látogatása már akkor elkezdődött. Volt egy szép álmunk, hogy milyen nagy szükség lenne a gyülekezet öregjeinek egy gondozó házra, akár itt a templom udvaron épülhetne fel, esetleg a visszakapott Kocsi u. 20-ban. Az épület tervei is elkészültek, de akkor még nem voltak reális anyagi lehetőségek a megvalósításhoz.

A legelső eredménye a Nőszövetség megalakulásának az lett, hogy újra „megtelt” a bibliaóra igehallgató, imádkozó asszonyokkal. Az 1-2 asszony helyett 15-20 résztvevője lett a bibliaóráknak. Heti rendszerességgel tartottunk bibliaórát, és minden hónap első szerdáján a nőszövetség tagjai tovább maradtak, és megbeszéltük a helyi, illetve ha volt, az egyházkerületi eseményeket, a következő feladatokat.

A másik, nagyon fontos tevékenységünk lett a Dunaalmási Szeretetház látogatása. Ez a szolgálatunk mind a mai napig élő. Az asszonyok minden hónap második szombatján rendszeresen 3-4-6-8 taggal megérkeznek a konyhába segíteni. Lehet rájuk számítani, és ilyenkor olyan munkákat is tudnak vállalni a konyhán, amihez sok kéz kell. Ha pedig rendkívüli esemény van a házban, (pl. diakóniai nap), csak telefonálnak, és megyünk segíteni.

Minden gyülekezeti alkalmon aktívan részt vállalt a nőszövetség. A szeretetvendégségek lebonyolításában, sütemények készítésében, a hívogatásban az alkalmakra, a nagyobb rendezvények szervezésében (gondolok itt a

Tatán megrendezésre került egyházmegyei konferenciákra, a megyei kórus találkozóira, a lelkesbeiktatásokra, vagy a hálaadó napok rendkívüli eseményeire).

A nőszövetség ötlete volt a jubiláló konfirmandusok összegyűjtése, és megvendégelése. Eleinte az adventi szeretetvendégségre hívtuk a 10, 20, stb. éve konfirmáltakat, de a téli közlekedési problémák miatt átkerült ez a program a pünkösdi utáni hálaadó nap délutánjára. Érdemes lenne talán feleleveníteni ezt az alkalmat. (Emlékeztek rá, milyen megható volt, amikor Rácz Erzsike néni, konfirmációja 80 éves évfordulója alkalmából köszöntöttük. Sajnos már csak egyedül volt.) Illesse köszönet Farkasdiné Gittát, aki a volt konfirmandusok címeinek keresésében a munka dandárját vállalta.

A Nőszövetség felvetette egy új úrasztali terítő szükségességét. Az összeget összegyűjtöttük, majd egészen Ausztriáig kellett szervezkednünk, hogy a megfelelő bársonyt megkapjuk. Budapesten egy gépi hímzéssel foglalkozó asszony készítette el terveink szerint a terítőt. Minden vasárnap látható a templomban az Úrasztalán. Összegyűjtöttük a Gyülekezeti Otthon színpadára való függöny árát és meg is varrtuk. Minden templom takarításkor, egyszer-egyszer az Imaház tavaszi nagytakarításánál vagy a nagyterem rendbetételénél is együtt volt a csapat.

A rendszeres adventi, illetve böjti gyülekezeti heteken nem csak részt vettünk, hanem szolgálatot is vállaltunk. Néhányan közülünk szavalattal, felolvasással tették ünnepélyesebbé a szeretet-vendégséget.

Amikor Csiha Kálmán erdélyi püspök Úr egyhetes evangélizációt tartott nálunk, a záró szeretetvendégségen az általa a börtönben írt verseiből készítettünk el egy kis irodalmi műsort. Az akkori fiatal beosztott lelkész néhányat megzenésítve adott elő. Nemcsak nekünk volt nagy élmény. Püspök Úr meghatva köszöntö meg a meglepetést.

Amikor lehetőséget kapott az egyházmegye egy Tagyospusztán visszakapott ingatlanban táborhely kialakítására, a Nőszövetség elsőként jelentkezett segíteni a rendbetételben, berendezésben. Több éven keresztül a téli bezárás után vállaltuk a nagytakarítást, hogy aztán első csoportként mehessenek a tatai hittanos gyerekek táborozni. Eleinte ingyenes volt a tábor, mert az asszonyok összegyűjtötték az adományokat az étkezésekhez, és vállalták a főzést is. Még Gyuszi bácsi is több alkalommal főzött barátfülét a gyerekeknek.

A Harangszó újság szinte házilag készült. A nyomtatása is. A Nőszövetség ragasztotta a névre szóló címkéket, és gondnok Úr segítségével csomagoltuk körzetek szerint a presbitereknek.

Az, hogy ma vannak a presbitériumban asszonyok is, szintén a Nőszövetség egyik pozitív hatása volt. A csak férfiakból álló presbitérium nem igen akarta elfogadni a nők feladatvállalását a presbitériumban. Ám látva a Nőszövetség munkáját, belátták, hogy szükség van asszonyokra is a presbitériumban. Ennek az a haszna is megvan, hogy első kézből értesülhetünk a gyülekezet terveiről, a következő feladatokról.

A közegyházi intézményeink segítésére évente 1-1 mázsá káposztából és hozzávaló többi zöldségből készítettünk vegyes savanyúságot, majd eljuttattuk Dunaalmásra, Nágocsra, a Pápai kollégium konyhájára, a Bethesda

kórházba. Utóbb amikor az országos egyház Csillagpont ifjúsági konferenciáját Tatán rendezték meg, 30-35 kg süteményt készítettünk, házilag.

Az Egyházkerületi Nőszövetségi konferenciákon 3-4 fővel mindig részt veszünk. Eleinte Móron, ma már inkább Balatonfüreden tartunk többnapos konferenciákat. Nagyobb kirándulásokat is tettünk. Példaként említem a Nágocsi anyaotthon meglátogatását, ahova külön busszal érkezünk, és vittük adományainkat az otthonnak.

Már az első évben csatlakoztunk a Nők világimnapja programhoz. Minden évben március 5-én tartják a világon mindenütt ezt az alkalmat, amikor nehéz körülmények között élő, súlyos problémákkal küszködő asszonyokért imádkozunk. Minden évben más-más ország asszonyai állítják össze a liturgiát. Az első alkalommal, amikor csatlakoztunk Guatemala volt az összeállító.

A Dunántúli Egyházkerületi Nőszövetség javaslatára született meg egy másik imanapi program is, az előző mintájára: a Kárpát-medencei imanap. Ezt az alkalmat a 2004. december 5-én történt szégyenletes népszavazás enyhítésére javasolta a Dunántúl, ezért az ehhez legközelebb eső vasárnap lenne a napja. Minden évben egy-egy egyházkerület asszonyai állítanak össze egy anyagot, amelyben bemutatják

az egyházkerületüket, annak életét és a nőszövetségüket. Így állítják össze a liturgiát. A Kárpát-medence minden egyházkerülete részt vesz ebben, így tíz évente kerül sor egy-egy kerületre. Egymás megismerése, egymás segítése, és az egymásért való imádkozás a célja ennek az imanapnak.

Még sokáig sorolhatnám a szolgálatokat, amelyekben résztvett a nőszövetség az elmúlt 25 évben. Aki szeretne még többet megtudni erről, lapozza át a Nőszövetség két naplóját, nézegesse a képeket, a dokumentumokat, és örüljön velünk, hogy mennyi minden történt, és történik napjainkban is gyülekezeteinkben.

Mi a titka a Nőszövetségnek, hogy ennyi mindent tudott végezni? Úgy gondolom az, hogy Isten iránti hálából adni akart másoknak is.

Mára megfogyatkoztunk létszámban is, erőben is. Egy kicsit eljárt felettünk az idő. Nem sikerült fiatalítani a tagságunkat. A lélek kész, de a test sokszor erőtlen. Fizikailag már nem tudunk úgy helytállni, mint 5-10 évvel ezelőtt.

Most, hogy részben új vezetőséget választunk, reménykedjünk abban, hogy új lendületet vesz a nőszövetség. Sikerül új, kicsit fiatalabb tagokat magunk közé szeretgetni, és imádságunkkal támogatva új feladatokat tudunk vállalni.

dr. Márkus Mihályné

Ismét látható Flóris Benő rektor szobra

2013. január 27-én, vasárnap jelent meg a hír az interneten, hogy „ellopták Flóris Benő református néptanító bronzból készült mellszobrát a tatai Környi úti temetőből. A bronzszobrot lefeszítették a talapzatról, egy flex segítségével feldarabolták, majd egy tatabányai színesfém-fellevőhelyen értékesítették. Itt találtak rá a tatabányai rendőrök, miközben egy tatabányai MÉH telepet ellenőriztek.” Még mindig igaz Dr. Márkus Mihály Püspök Úr két mondata, amit az esemény kapcsán megfogalmazott: „A fehér mészki talapzat azóta árván, szobor nélkül áll. A kőből kiálló, a bronzot rögzítő elgörbített acélrúd szomorúan emlékezik.” A bírósági eljárást követően a bronzdarabokat Tata Város Önkormányzatának adták át, majd azok a Református Egyházközséghez kerültek. Egyházközségünk presbitériuma úgy határozott, hogy helyreállíttatja a szobrot, és a templomudvaron állíttatja fel ismét.

A szobor nem készülhetett volna el, hogyha nem lett volna mögötte nagyon komoly összefogás. Az anyagi támogatásért köszönetet mondunk a Zsigmond Király Borlovagrend tagjainak, akik már 2013 tavaszán támogatásukkal reménységüket fejezték ki, hogy ez a szobor ismét elkészül majd. Köszönjük az anyagi támogatást a Tatai Eklézsia Alapítványnak. Köszönjük a segítséget Tata Város Önkormányzatának. A szobor elkészítését Nagy Károly szobrász-restaurátor művész és Péterffy Dóra bronzöntő művészek végezték, a végeredményt látva rendkívüli precizitással és alaposítással. Minden bizonnyal az eredeti szobrot készítő Szódy Szilárd is elégedett lenne ezzel a végeredménnyel. A szobor felállításában nyújtott segítségért köszönetet mondunk Mikóczy István testvérünknek,

gyülekezeti tagunknak, aki mind a talapzat kőanyagának beszerzését és megmunkáltatását, mind a vésésnek a munkáját felügyelte, elvégeztette és támogatta. Megköszönjük Izsáki András tiszteletbeli gondnok úr segítségét a kőműves munkák elvégzésében. Végül pedig emlékező főhajtással említem

meg Dr. Kálmán Attila volt gimnáziumi igazgatónk nevét, aki a kezdeti időben, 2013-tól élete végéig szorgalmazta azt, hogy ez a szobor minél előbb a megfelelő formában helyreállításra kerüljön.

A szobrot 2018. október 31-én, a 10 óras reformációs istentiszteletet követően lepleztük le, amelyen részt vett Dr. Márkus Mihály nyugalmazott püspök, Michl József polgármester, a Tatai Önkormányzat Képviselőtestületének valamennyi tagja, a Zsigmond Király Borlovagrend képviselői, és a gyülekezet tagjai. A leplezést követően az Önkormányzat, a Borlovagrend és Egyházközségünk egy-egy jelképes koszorút, csokrot helyezett el a szobor talapzatához.

A templomudvaron a kettős kereszt mellé állítva a szobor jelzi, hogy a valamikori református népiskolát milyen lelkiület határozta meg. Számunkra pedig, kései utódok számára legyen figyelmeztetés a 110 éve, 1908-ban elhunyt rektor életútja: csak az olyan munkásság maradandó, amely az Istentől kijelölt úton halad, folyamatos hitben, példaadásban, elköteleződésben!

A szobrot tartó mészki anyagába Flóris Benő versének sorait vésette bele Egyházközségünk, amely szép szavakkal őrzi valamikori rektorunk emlékét:

*„Bírd nyugodt kebled, szilárd akaratot,
A honnak nevelni sok kedves magzatot.
Ennyi jót kívánhat hű szívem tenéked,
Légy boldog, és legyen áldott hű emléked!”*

Szabó Előd lelkipásztor

Életveszélyes őszi evangelizáció

Végh Tamás. - Már tavasszal, amikor vittük a hírt, hogy Tatára fog jönni evangelizációs alkalomra, a tatabányai házi biblia körünkben elhatároztuk, hogy feltétlenül átjövünk, hogy meghallgassuk őt, nem hagyunk ki egyetlen napot sem, szabaddá tesszük magunkat, akár egy egész hétre is. Közeledett az időpont, és természetesen minden, ami csak lehetséges, akadályozta tervünk megvalósulását. Beteg lett a gyerek, az unoka... kórház, színház bérlet, utazás, egyetemi tankör találkozó, biblia körös társaink búcsúztatása... nem sorolom. Végül is csak hétfőn és kedden tudtunk eljönni öten, illetve hatan a gyülekezeti otthonba, hogy meghallgassuk szolgálatát.

A világ tele van színész-, sportoló-, politikus sztárokkal, akikből a plasztikai sebész, a kondi terem, a média csinál talmi, hideg, ideig-óráig fénylő csillagot. Én azonban a hét elején egy olyan csillag melegében és fényében „fűrödhettem meg”, aki ragyogását, erejét, tűzét, hitét Istentől kapta. Úgy robbant be a gyülekezeti otthonba, mint egy üstökös, amely csóvájával – Jézus tűzével – lánggra lobbantotta a szíveket, megperkelte Isten tévelygő, út kereső, utat tévesztő, bűnei miatt elkeseredett bárányait.

És mutatta az egyetlen utat, hozta a vigasztalást, ez alkalommal a Heidelbergi Káté első kérdésére adott válaszra sorakoztatva fel az evangelizáció óráit.

Mi néked életedben és halálodban egyetlenegy vigasztalásod?

Az, hogy testestől-lelkéstől, mind életemben, mind halálomban, nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok, aki az Ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett s engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított és úgy megőriz, hogy mennyei Atyámnak akarata nélkül egy hajszál sem eshetik le fejemről, sőt inkább minden az én üdvösségemre kell hogy szolgáljon. Ezért Szentlelke által is engem az örök élet felől biztosít és szív szerint készsége és hajlandóvá tesz arra, hogy ezentúl Őnéki éljek.

Vasárnap a templomi istentiszteleten megtudtuk, hogy testünk a bennünk lévő Szentlélek temploma, hogy nem a magunkéi, hanem Jézuséi vagyunk, este már azt is, hogy, ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő, megtisztít minket minden gonosszástól és megbocsájtja bűneinket. Megtudtuk, hogy most a kisbetűs életet éljük ömbermi mivoltunkban, de Jézust befogadva egy világ, a nagybetűs ÉLET tárul ki előttünk. Azt is elmagyarázta az igehirdető, hogy a kisbetűs életből csak a nagybetűs HALÁL-ba, azaz a kárhozatba mehetünk (meghal a testünk, de meghal a lelkünk is), az ÉLET-et – az örökéletet azonban csak kisbetűs halál követi, csak a test hal meg, az ÉLET Isten mellett folytatódik tovább.

Ahogy visszahallgattam a honlapról Végh Tamás vasárnapi szolgálatát (milyen áldott is tud lenni az internet!), magam is ott ültem lelkészi irodájában és a 97 éves, 97.000 bűnnel terhelt Eszti nénivel kicsit sértődötten, kicsit felháborodva, duzzogva számolgattam a magam bűneit. Ha naponta csak háromszor vétkezem gondolattal – szóval – tettel – mulasztással (és ez így nem is olyan sok, ugye?), az egy évben ezer bűn, 58 éves vagyok az 58.000. Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hiszen ezeket a bűnöket én nem vihetem magammal a mennybe, ezekkel nekem valamit kezdenem kell. Ezeket le kell tennem, meg kell vallanom, át kell adnom az egyetlennek, aki megszabadíthat, aki megbocsáthat, Jézus Krisztusnak.

S hétfőn este már görcső alá is vette azokat a bűnöket,

amelyekkel az ördög kábít el, amelyekkel a démoni világ akar hatalmába keríteni, vagy hatalmában tartani, rabságba, béklyóba láncolni, börtönbe zárni. Ilyenek a jóslások, jósoltatások, varázslások, halott idézések, jelmagyarázások, igézések, minden ezoterikus mutatvány, gyógymód, babona (kéményseprő, fekete macska, péntek 13, lópatkó). Megdöbbenett, amikor elmondta az evangelizátor, hogy az ő megtérését is ilyen babonák, megkötöttségek gátolták. S egészen mély lelkigondozói beszélgetés kellett ahhoz, (önerőből ez nem megy!) hogy ezek napvilágra kerüljenek, hogy ezeket őszintén megvallja, és megszabaduljon tőlük, úgy, hogy Jézus Krisztust behívta az életébe és neki adott át mindent.

Mindannyian jót derültünk Jánoson, aki a testileg is börtönben Bibliát kért lelkészétől, no, mint kiderült nem olvasni akarta, hanem cigarettát sodort a lapjaiból. Elfüstölte Mátét, Márkot, Lukácsot, amikor is odaért Jánoshoz... Mivel az ő neve is János volt, úgy gondolta csak elolvassa, mi szólhat öneki. És már ettől kezdve nem füstölt el több apostolt, a börtönben rabként is szabad volt, magához szabadította Jézus!

És kedden, ó áldott kedd! tudatosult bennem, hogy egy nagy terv részese vagyok, hogy nem véletlenül élek a világban, hogy Istennek már fogantatásom óta eltelt minden pillanatomra gondja volt, és van, és lesz. És ha meghallom az Ő szavát, ha elfogadom az Ő drága FIÁT és szeretem Őt, és nem szégyellem számmal megvallani Őt, és hogy hozzá tartozom, akkor minden a TERV szerint alakul az életemben, minden javamra szolgál, a jó és a megpróbáltatás, a kiszolgáltatottság egyaránt. Ő megőriz engem. Mert Ő mindenhol, minden körülményben, életem minden pillanatában, ígérete szerint, a TERV szerint ott van.

Ezt a tervet, ahogy Végh Tamás mondta: tervrajzot – amit a kezünkbe adott, szinte, mint egy beléptető kártyát az üdvösségre -, megnézve, elgondolkozva rajta, mindannyian eldönthettük, hogy a TERV-nek melyik állomásán vagyunk, a tervrajz melyik részlete igaz az életünkre, melyik körben vagyunk, hogy életünk vagy ÉLET-ünk hol tart éppen.

A TERV demonstrálására mesélte el, hogy sok évvel ezelőtt Németországban járva egy missziós szálláson találkozott egy magas, szálfagegyenes, cserzett arcú, 80-90 éves, mogorva emberrel, aki még a köszönését sem fogadta. Nem hagyta nyugodni a dolog és reggelinél az asztalához ülve noszogatni kezdte, hogy mesélje már el élete történetét, honnan jött – hova tart, miért van egyedül. Az ember elmondta, hogy ő ukrán, és Amerikába megy, hogy az ukrán tengerjáró hajón az ukránoknak hirdesse az igét, vigye az evangéliumot, s most éppen úton van. Egyedül van, mert a feleségét 5 évvel ezelőtt elszerette tőle a legjobb barátja. ... Jézus! ... Hazahívta őt. Könnyes szemmel vallotta meg, hogy alig várja, hogy őt is hazaszólítsa! De addig minden a TERV szerint megy, s ez a legjobb Barát megkérte, hogy hirdesse az igét azoknak, akik el vannak zárva ettől, és ő teszi mindazt, amire az ő legjobb barátja megkéri, mind addig teszi, amíg ő is haza nem ér.

Szokásom, hogy istentiszteleteken, igei alkalmakon jegyzetelek, szeretem az írottak segítségével feleleveníteni a hallottakat, drága üzeneteket újra és újra elolvasni, emlékezetembe idézni.

A mostani evangelizációs estékre direkt nem hoztam magammal jegyzetfüzetet, - ismervé Végh Tamás előadás módját – nem akartam egy pillanatot sem elmulasztani gesztusaiból, szemvillanásaiból. Szinte előttem van az a „vásott gyermeki

mosoly”, amellyel zárta az evangelizációs sorozatot, amellyel kísérte mondanivalóját. Azért jött el most Tatára erre a három napra, mert a legjobb Barátja megkérte rá!!! És bennünket is megkér ez a legjobb Barát, hogy tegyük meg a következő lépést, bontsuk fel a következő borítékot ezen az akadályversenyen – mert a hívő élet egy izgalmas akadályverseny, ahol a következő lépést mindig a Főnök, a legjobb Barát, az Úr Jézus borítékolja. És ez a megszabadított, elhívott élet, ez a versenypálya nem kiszámítható, sokkal izgalmasabb, sokkal szívporkázóbb, sokkal kalandosabb, sokkal gazdagítóbb, sokkal örömtelibb és sokkal áldottabb, mint azt bárki elgondolná! Ezért az ÉLET-ért érdemes még élni!

S arra, hogy mik a tervei velem az Úrnak, hogy lehetek én is része ennek a TERV-nek, hogyan élhetek Vele, hogyan élhetek Önéki, már nem Végh Tamás adott választ, hanem a szerda délelőtti ünnepi istentiszteleten elhangzottak. Hogy engem Krisztus szeretete szorongat, és Krisztus azért halt meg értem, hogy többé ne önmagamnak éljek, hanem Neki, aki meghalt és feltámadt! Ott tudatosult bennem, hogy az én kisbetűs életem veszélyben volt, ez a három nap életveszélyes volt arra az önmagamnak élő életre, de megelevenítő, elhívó, buzdító volt a neki élő ÉLETEM-re nézve.

Áldott legyen az Úr Jézus érte!

- egy megperkelt bárány -

Mága Zoltán jótékonyági koncert volt templomunkban

Nagy örömmel vettük a megkeresést idén ősszel, amelyben Mága Zoltán hegedűművész felajánlotta egy jótékonyági-koncert lehetőségét, amit a mi templomunkban, Tatán tart meg. A felajánlás nyomán egyházközségünk elnöksége meghatározta a jótékonyági koncert célját is, hogy a bevétel teljes összegét a megépítésre kerülő tornatermünk belső berendezésének megvásárlására fordítjuk.

Dr. Varga József Főgondnokunk, a koncert beharangozása kapcsán megfogalmazta, hogy „Mága Zoltán XVI. Benedek és Ferenc pápa személyes apostoli áldásával indította útjára immáron második alkalommal a 100 magyar templomba tervezett karitatív misszióját, amelynek erdélyi magyar városokat érintő állomásain több mint húszezer ember vett részt. A hegedűművész a székelyföldi és erdélyi városok zsúfolásig megtelt templomaiban megrendezett koncertekkel egy még szélesebb körű összefogást hirdetett, annak reményében, hogy a most ismét útjára indult karitatív missziója felülmúlja a korábbi küldetéseit, és sokkal több embernek tudnak segítséget nyújtani. Az egész Kárpát-medencét átölelő jótékonyági koncertsorozat első előadásai Marosvásárhely mellett eljutottak Csíkszeredára, Sepsiszentgyörgyre, majd Nagyegyed, Zilah, Kolozsvár, és Szatmárnémeti templomaiban adott koncertet Mága Zoltán. A misszió ezt követően Miskolc és Szolnok városaiban, majd az Óbudai Zsinagógában adott nagyszabású koncerttel folytatódott. Az országos kiterjedéssel bíró koncertsorozat ünnepi díszelőadására Magyarország nemzeti ünnepének alkalmából 2018. augusztus 21-én a Szent István-bazilika előtti téren került sor.”

A koncert védnökségét Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület Püspöke és Dr. Huszár Pál, a Dunántúli Református Egyházkerület Főgondnoka, a Zsinat Világi Elnöke vállalta. Egyházkerületünk elnöksége levélben köszöntötte a koncerten megjelenteket.

„Engedjék meg, hogy ezúton köszöntsük Mága Zoltán művészt urat, kifejezve nagyrabecsülésünket személye és művészete iránt, valamint köszönetünket azért, hogy vállalta a mai jótékonyági koncert szolgálatát a Tatai Református Templomban!

Köszöntjük a Tatai Református Egyházközség vezetését, presbitériumát és egész közösségét és a koncerten megjelent minden támogató szívű vendéget!

A Tatai Református Egyházközség sok területre kiterjedő áldott szolgálatot végez a gyülekezeti misszió, pásztoráció, hitépítés mellett, az oktatás, keresztyén nevelés színterén,

az óvodától a gimnáziumig, és a szeretetszolgálat területén is, gyülekezeti és intézményi szinten egyaránt. Ez a komoly munka hisszük, hogy Tata Város és környéke számára is áldássá lesz!

Ezért is nagy szükség van erre a koncertre, hiszen több beruházás is zajlik az egyházközségben, amelyeket kormányzati, egyházmegyei és egyházkerületi szinten is támogatunk és fontosnak tartunk, de a teljes befejezéshez még további források szükségesek, ezért köszönjük Művész úrnak és a koncert résztvevőinek szolgálatát, adományát, imádságát.

Természetesen az Egyházkerület Elnöksége is eljuttatja adományát a kijelölt számlára, ezzel is jelezve, ha testben nem is, lélekben és imádságban itt a gyülekezettel vagyunk!

Életükre és szolgálatukra Isten gazdag áldását kérjük!

»Hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megajándékozott minket szeretett Fiában.« (Efézus 1, 6)»

A koncert kezdetén, a köszöntés zárásaképpen Szenci Molnár Albertnek a 150. bibliai zsoltár versebe szedett változata hangzott el: „*Dicsérjétek az Urat! Áldjátok ő szent voltát! Dicsérjétek mennyekben, hol országol kegyesen az ő nagy dicsőségebe! Dicsérjétek hatalmát, melyből dicső nagy voltát minden veheti észébe! Dicsérjétek őt kürtben, ékes éneklésekben; hegedűkben, lantokban és hangos citerákban az Úrnak zengedeztetek! Sípokban, orgonákban, és más szép muzsikákban Örvendjétek az Istennek!*”

Személyesen megjelent a rendezvényen Egyházkerületünk képviseletében Dr. Márkus Mihály nyugalmazott püspök feleségével együtt. Köszönthettük a koncerten Bencsik János országgyűlési képviselőt, Michl József polgármestert feleségével. Jelen voltak mindazok, mintegy 650-en, akik a jegy megvásárlásával támogatták a tornaterem építését. Ezúton is köszönjük a támogatásokat!

Nem jöhetett volna létre ez az alkalom, hogyha nem állnak mögé a támogatókon kívül a szervezésben részt vevők. Köszönjük Dr. Varga József főgondnokunk áldozatos munkáját, aki a kezdetektől, az utolsó simításokig végigkísérte a koncert előkészítésének, lebonyolításának és utómunkálatainak valamennyi részletét. Köszönjük Szabó Bálint gondnokunknak a fizikai lebonyolítás összefogását. Köszönjük a presbitérium tagjainak, gyülekezeti segítőinknek és a gimnazista fiataloknak is, hogy mellé álltak ennek a jótékonyági koncertnek, és erőt-ídot nem kímélve segítettek.

A bibliai biztatást pedig nem felejthetjük el a jövőre nézve sem: „*A jó cselekvésben pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk. Ezért tehát míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.*” (Gal. 6,9-10)

Szabó Előd lelkipásztor

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

NŐSZÖVETSÉGI ÖSSZEJÖVETEL:

Minden hónap első szerda du. 17.00

NŐI BIBLIA ÓRA:

2019. január 12. 18.00 2019. február 9. 18.00
2019. március 9. 18.00 2019. április 13. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2019. január 31. 18.00 2019. február 28. 18.00
2019. március 28. 18.00 2019. április 25. 18.00

ZENÉS ISTENTISZTELET

a Canto Rock zenekar szolgálatával:

2019. január 14. 16.00 2019. február 11. 16.00
2019. március 11. 16.00 2019. április 8. 16.00

FÉRFIKÖR:

2019. január 18. 18.00 2019. február 15. 18.00
2019. március 22. 18.00 2019. április 19. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön 18 órakor az imaházban.

Bibliás alkalmak:

ISTENTISZTELET: MINDEN VASÁRNAP

**9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON,
10.00 ÓRAKOR TATÁN.**

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van a hitoktató teremben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt mindkét idősek otthonában, délután a kórházban.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi református imaházban.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn, és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához. Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbíterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

Forduljon hozzánk bizalommal!

Sollers Nyomdaipari Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (34) 586-036

E-mail: sollers@t-online.hu

Ofszet-, digitális és tamponnyomtatás.

Minden, ami nyomdával kapcsolatos:

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naplók, szórólapok, plakátok,
üggyviteli nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás...*